Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVI. Ч. 213. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 19-го ВЕРЕСНЯ 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, SEPTEMBER 19, 1979 No. 213. VOL. LXXXVI.

XIII КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ ВІДБУДЕТЬСЯ 10 - 12 ЖОВТНЯ 1980 У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

ЕКЗЕКУТИВА І КРАЙОВА РАДА УККА ВІДБУЛИ ЧЕРГОВІ НАРАДИ. ЗАВЕРШЕНО КОНСОЛІДАЦІЮ ВСІХ УКРАЇНСЬКИХ ЦЕНТРАЛЬНО-КРАЙОВИХ УСТАНОВ У СИСТЕМІ УККА

Ню Йорк. — XIII Конґрес Українців в Америці відбудеться в п'ятницю, суботу і неділю 10, 11 і 12-го жовтня наступного 1980-го року в готелі Бенджамін Франклін у Філядельфії і відбудеться вже під знаком повної консолідації всіх українських центрально-крайових установ в системі УККА — вирішили Екзекутива і Крайова Рада УККА на своїх перших повакаційних нарадах, що відбулися тут у власних приміщеннях минулої суботи, 15-го вересня.

На нарадах Екзекутиви

Цілоденні наради керівних органів УККА започатковано в год. 10:30 засіданням Екзекутиви, яке відкрив коротким словом президент УККА проф. д-р Лев Добрянський, а проводив ними екзекутивний віцепрезидент о. шамб. Роберт Москаль. Проф. Л. Добрянський, відкриваючи наради, згадав, що в системі нашої праці ці наради можна вважати за „новорічні", бо справжній „сезон" нашої громадської активности кожного року починається після вакацій та триває до вакацій наступного року.

Після формальностей відкриття, відчитання секретарем І. Білинським і прийняття протоколу з попередніх нарад, Екзекутива прийняла та рішила запропонувати Крайовій Раді рекомендовані Президією Екзекутиви справи відбуття XIII Конґресу Українців в Америці в днях 10-12 жовтня наступного 1980-го року, що буде роком вибору президента ЗСА, в готелі Бенджамін Франклін у Філядельфії, та завершення консолідації всіх українських центрально-крайових установ у системі УККА прийняттям в члени, згідно привернення в членстві Асоціації Українців Америки та її досі складової організації, себто Об'єднання Прихильників Визвольної Боротьби України. Як нову організацію прийнято Українську Спортову Централю Америки і Канади та Об'єднання Українських Лісників і Деревників. Обидві справи реферував адміністраційний директор УККА мгр Іван Базарко. Після дискусії, обидві постанови прийнято та рішено рекомендувати Крайовій Раді на схвалення.

XIII Конгрес Українців в Америці

Інформуючи про підготову до XIII Конгресу Українців в Америці (що його часто і для вигоди називається „Конгресом УККА"), мгр Іван Базарко зокрема відчитав інформаційного листа від голови Відділу УККА у Філядельфії, проф. д-ра Петра Стерча, який з доручення Президії Екзекутиви перевіряв готелеві можливості. Президія Екзекутиви доручила таку перевірку після початкової інформації, що готелі в Ню Йорку чи у Вашінгтоні коштували б майже вдвоє більше (кімнати в готелі Бенджамін Франклін коштують від 36.00 доларів почінаючи, а в готелях Ню Йорку і Вашінгтону ціна кімнати починається від 60.00 дол.). Доручено о. шамб. Москалеві мгр І. Базаркові, разом з д-ром П. Стерчом устійнити подробиці та підписати відповідне домовлення з готелевою адміністрацією.

Завершення консолідації

Адміністраційний директор мгр Іван Базарко поінформував також про подробиці розмов та остаточного домовлення про членство і працю в системі УККА очолюваної д-ром Романом Барановським Асоціації Українців Америки, до якої крім її власних місцевих клітин, належала ще одна організація крайового характеру, Об'єднання Прихильників Визвольної Боротьби України з його клітинами. Тому, що Асоціація, достосовуючись до статуту УККА, могла ввійти до УККА тільки як крайова організація, а не організація організацій, це Об'єднання має крайовий характер, ввійшло в систему УККА індивідуально. Рівночасно прийнято в склад УККА Крайове Об'єднання Лісників і Деревників та Українську Спортову Централю Америки і Канади. Разом з новоприйнятими, в системі УККА тепер уже працюють усі установи крайового характеру, яких нараховується точно 60. Тим самим організаційна консолідація українців в Америці вповні завершена.

Доповнення і зміни в складі керівних органів УККА

У зв'язку з включенням в систему УККА Асоціації і двох Об'єднань Української Спортової Централі та на бажання деяких інших складових організацій, в керівних органах УККА запропоновано й схвалено такі доповнення і зміни:

До Екзекутиви УККА прийнято д-р Романа Барановського, репрезентанта-голову Асоціації Українців Америки.

До Крайової Ради УККА прийнято нових членів: Миколу Нагірняка і Євгена Перейму від Асоціації Українців Америки та Юрія Храневича від Української Спортової Централі Америки і Канади. Рівночасно переведено деякі зміни і тепер в Крайовій Раді засідатимуть: Ігор Сохан і Володимир Свинтух від Організації Української Молоді „Пласт", д-р Петро Мірчук від Союзу Українських Політв'язнів (на місце померлого голови мгра Євгена Лозинського), пані Юлія Купчинська від Жінок Оборони Чотирьох Свобід України (на місце померлої Богданни Сидор-Чарторийської). Ще деякі інші організації зголосили зміни, але їх ще не уточнили.

На нарадах Крайової Ради

Деякі справи, зокрема звітні і фінансові, обговорювано як на засіданні Екзекутиви, так і Крайової Ради.

Засідання Крайової Ради відкрив екзекутивний віцепрезидент УККА о. шамб. Роберт Москаль, після чого вставанням з

(Продовження на ст. 4)

ІЗРАЇЛЬ І ЄГИПЕТ — УСЕПЕРЕЧ УСІМ ТРУДНОЩАМ — ЗМАГАЮТЬ ДО МИРУ

Вашінгтон. — До столиці ЗСА прибули ізраїльський міністер Моше Даян і єгипетський міністер оборони Камаль Гассан Алі на серію дальших нарад з державним секретарем Сайрусом Венсом й іншими високими американськими урядовцями, як також будуть на нараді з президентом Картером. Вони поінформують про хід евакуації Ізраїлем Синайського півострова, що має вернутися під суверенність Єгипту, — як теж будуть просити дальшої допомоги від Америки — грішми і доставами зброї.

Їхній приїзд збігається з першими роковинами скликання ізраїльсько-єгипетської „вершинної" конференції у Кемп Дейвіді, з участю ізраїльського прем'єра Менахема Беґіна, єгипетського президента Анвара Садата та президента Картера, який відіграв поважну посередницьку ролю у затяжних переговорах.

У висліді тих довгих нарад, які вже грозили повною невдачею, 28 березня ц. р. підписано в Кемп Дейві-

(Продовження на ст. 4)

РИЧАРД НІКСОН — ЗА СИЛЬНИЙ КИТАЙ

Гонг Конг. — Колишній президент Ричард Ніксон прибув уже втретє на запрошення від уряду Комуністичного Китаю і заявив на пресовій конференції у Гонг Конгу, що Китай повинен бути мілітарно і економічно сильним, бо це лежить в інтересі світового миру. Ніксон не вдавався у подробиці і не згадував Совєтського Союзу, але з його заяв виходило ясно, що Китай повинен бути заставою проти совєтського імперіялізму на Далекому Сході і на водах Тихого та Індійського океанів. Ніксон висловив теж „надію", що З'єднані Стейти допоможуть Китаєві скріпитися економічно і розбудувати власний промисл.

Ніксон, як відомо, був першим, який із своїм сперу дорадником для справ крайової безпеки, згодом державним секретарем Генрі Кіссінджером започаткував нормалізацію відносин ЗСА та Комуністичного Китаю. Цю його політику продовжували його наступники у Білому Домі: президенти Джеральд Форд і Джиммі Картер. Ніксон, який передчасно зрікся президентури у зв'язку з аферою Вотерґейт, не займає ніякого офіційного посту, але про свої подорожі за кордоном, як ось ця теперішня до Китаю, звітує керівним державним чинникам у Вашінгтоні.

Очікують остаточного висліду шведських парляментарних виборів

Стокгольм, Швеція. — Соціял-демократи та комуністи здобули маленьку більшість у парляментарних виборах Швеції, що відбулися в неділю 16-го вересня ц. р. Одначе різниця є така мінімальна, що більшість може легко перейти на користь проурядової і не-соціялістичної коаліції.

У перерахованні голосів виявилося, що соціял-демократи і комуністи здобули 175 місць, а проурядова коаліція 174 місць в Ріґстаку, шведському парляменті.

Одначе ще не пораховано 38,000 голосів, переданих поштою, та голоси 1,500 шведів, які живуть закордоном, які ще перелічать. Проаналізувавши дотеперішні вислідн, Ерлянд фон Гофстен, колишній голова Крайового Статистичного Бюра, і проф. Юрген Вестерштоль, професійний статистик, заявили, що на їхню думку остаточне обрахування голосів уможливить не-комуністичній і не-соціялістичній коаліції далі задержати уряд у своїх руках.

Хоча соціял-демократи та комуністи здобули досі одно місце більше в парляменті, не-соціялістичний блок здобув 2,060 більше голосів у загальному голосуванні. В голосуванні взяло участь 5.2 мільйонів осіб, цебто майже 90 відсотків усіх громадян, кваліфікованих голосувати.

Коаліція трьох не-соціялістичних партій перемогла над соціялістами та комуністами в 1976 році, усуваючи їх по 44-ох роках безперервного правління у Стокгольмі.

Сподіються, що остаточний вислід виборів буде проголошений 24-го вересня ц. р.

Орлов твердить, що в СССР є п'ять мільйонів в'язнів

Брюссель, Бельгія. — Юрій Ф. Орлов, знаний російський дисидент, у своєму звіті, пересланім нелегально закордон, заявив, що в СССР, під сучасну пору є щонайменше 5 мільйонів в'язнів у концтаборах, згідно з повідомленням столичної газети „Ля Лібр Бельжік".

Часопис цитує звіт Орлова, в якому сказано, що совєтські табори примусової праці мають двадцять разів більше в'язнів як Америка, та що сов'єцькі в'язні становлять 2 відсотки усього населення СССР.

„Ля Лібр Бельжік" з 14-го вересня ц. р. повідомляє, що 20-сторінковий звіт Орлова буде поміщений у „Зшитках самвидаву", які виходять у Брюсселі французькою мовою, та які поміщують обширні звідомлення про рух спротиву в СССР.

Юрія Орлова в 1978 році засуджено на 7 років примусової праці та 5 років вигнання за „антирадянську агітацію". Він перебуває тепер у таборі близько Перму на Уралі, 900 миль на схід від Москви.

Вісім осіб втекли із Східньої до Західньої Німеччини саморобним бальоном

Бонн. — Дві німецькі родини із Східнього Берліну, два подружжя із четверо своїми дітьми, втекли в минулу неділю примітивним бальоном, що його самі сконструювали й вивинували: вони вистартували із місцевости Поснек у Східній Німеччині і перелетіли над широкою на 23 милі смугою між Східньою і Західньою Німеччиною, під комуністичною контролею, та приземлились біля місцевости Наіля у Баварії. Лет тривав усього 20 хвилин: коло 3-ої години над ранком баварська прикордонна сторожа побачила втікачів за яких 5 миль в глибині Баварії.

Пілотом і конструктором того бальону був 37-річний летунський механік Ганс Петер Стрельзік, який втік із дружиною і своїми двома дітьми, що мають 11 і 15 років. Другою запризяненою родиною було подружжя Гунтер Вецель із двоїми дітьми по 2 і 5 років. Поволока бальону зроблена із простирал і найлонової матерії — пошили її самі дві жінки. Всередині бальону були пляшки із газом, що нагрівав повітря в бальоні, щоб вможливити бальонові піднестися вгору.

Всі вісім втікачів тиснулись на металевій плятформі. Обидві родини втекли тільки у тому, що мали на собі: не забрали ніяких речей і тільки мінімальні харчі. Посадник найближчого містечка в Баварії дав їм гроші на найпильніші потреби. Це була перша в історії поділеної Німеччини втеча таким „саморобним" бальоном: наземний шлях стоїть під сильною контролею комуністичного війська і поліції, із прикордонними вежами на замінований смузі та далекосяжною стрільною зброєю. Втеча тих двох родин підкреслила тугу німців під комуністичним правлінням до свободи і ще раз здискредитувала комуністичне правління в Східній Німеччині, підпорядковане наказам з Москви.

Підготовляють 7-ий Баль Української Преси

Філядельфія, Па.(С. К.). — Сьомий Баль Української Преси в ЗСА відбудеться у суботу, 17-го листопада ц. р. у Філядельфії, Па., в Кришталевій залі готелю Бенжамін Френклін при вулиць Чеснат і 9-та. Як і попередніми роками Баль відбувається заходами Фінансової Комісії Світової Федерації Українських Жіночих Організацій, що її довгих років очолює п-і Марія Харина, та Спілки Українських Журналістів Америки, яку вже в третій рік каденції очолює ред. Ольга Кузьмович.

Як інформує голова Ділового Комітету Балю Преси п-і Христина Кульчицька, Діловий Комітет уже розіслав до всіх українських часописів, журналів та видань запрошення взяти участь у цьогорічному 7-му Балі Української Преси в ЗСА та зголошувати своїх репрезентанток і кандидаток до конкурсу кралі та двох князівен Української Преси в ЗСА на 1979 рік.

Вибір цих краль під час Балю переведе окреме жюрі, до якого запрошено: ред. Ольгу Кузьмович, голову СУЖА, графіка і мистця Романа Василишина, проф. Роксоляну Гарасимович, піаністку, інж. Богдана Чаплинського, співака.

Обов'язки майстрів церемоній сповнятимуть — архітект Роман Роман Шведі п-на Квітка Семанишин. До танців гратиме оркестра „Ізмараґд" під керівництвом Юрія Гірняка мол.

Запрошення на цей баль і бенкет незабаром будуть розіслані на відомі адреси громадянства. Зголошення кандидаток до Конкурсу 7-го Балю Української Преси слід переслати на адресу референтки конкурсу п-ни Квітки Семанишин: 489 Richmond Ave. Maplewood, N. J. 07040. Tel.: (201) 762-3154

Державні нагороди для діячів УСКТ в Польщі

Варшава. — „Наше Слово", орган УСКТ, з дня 2-го вересня ц. р. подало наступну новинку:

Із нагоди 35-річчя Народньої Польщі, Державна Рада відзначила групу діячів нашого Товариства за заслуги в професійній та громадській діяльності високими державними нагородами.

Кавалерським Хрестом Ордена Відродження Польщі нагороджено Олександра Гнатюка, секретаря ГП УСКТ.

Золотим Хрестом Заслуги — Євгенію Іваник, секретаря ГП УСКТ в Банях Мазурських.

Срібним Хрестом Заслуги — Михайла Дуду — директора гуртків художньої самодіяльности ІУ Загальноосвітнього ліцею з українською мовою навчання в Лігниці; Андрія Колтка — члена президії ГП УСКТ, діяча з Новосанедчини; Антона Старуха — Члена ГП УСКТ, активіста з Кентшинщини.

ГАЛЯ ПЕТРИК ОБРАНА НА 25-ту „МІС СОЮЗІВКУ", ГАЛЯ ҐУРСЬКА І ХРИСТЯ КАРП'ЯК — ЦЬОГОРІЧНІ КРАЛІ

Союзівка (з. с.). — Серед бурхливих оплесків сотень відвідувачів і звуків оркестри, кілька хвилин після півночі з суботи на неділю, 15-16-го вересня, струнка, брунатноволоса і брунатноока Галя Петрик з неприхованим зворушенням перебрала корону „Міс Союзівки" від не менш зворушеної Оксани Кондрат в кульмінаційній точці контесту, який відбувся тут вже 25-ий рік підряд в рамках традиційних Днів УНСоюзу, які цього року проходили під знаком 85-річчя цієї найбільшої і найстаршої української організації у вільному світі.

„Наш вибір не був легкий", — заявив інж. Роман Ракочий, ст., голова аж після контесту проголошеного тричленного жюрі. „Усі шість кандидатки — це справді гарні і розумні українські дівчата". У склад жюрі, крім інж. Ракочого, входили маестро Михайло Мороз і Андрій Кейбіда, відомий громадський і союзовий активіст з Нюарку, Н. Дж., донька якого Андрея була „Міс Союзівкою" на 1968 рік. Неголосуючою секретаркою жюрі була, як і в минулих роках, п-і Квітка Стецюк.

В атмосфері помітно зростаючого напруження, інж. Ракочий спершу проголосив прізвище другої кралі, 19-річної Христі Карп'як з Ютики, Н. Й., а опісля — першої кралі, 20-річної Галі Ґурської з Філядельфії. Справді спонтанні оплески привітали 18-річну Галю Петрик, коли жюрі проголосило свій остаточний вибір. В імені УНСоюзу і Союзівки п-і Стецюк передала всім трьом кралям відповідні позначення і китиці рож.

Оплески продовжувались, коли під звуки оркестри Союзівки головний предсідник УНСоюзу д-р Іван Флис відтанцював „коронаційний валець" з новообраною „Міс Союзівкою", а до них відтак долучились дружки в ескорті управителя оселі Володимира Кваса та інж. Ракочого та під цю пору вже колишня „Міс Союзівка" О. Кондрат в асисті А. Кейбіди.

Новообрана „Міс Союзівка" — це донька Марії і Федора Петриків з Левіттавну, Па. Її батько — відомий союзовий активіст, який від років є секретарем 362-го Відділу УНСоюзу і був делегатом на чотирьох останніх конвенціях. Галя закінчила минулого червня середню освіту з відзначенням і цього року починає студії у Райдер коледж в Лоренсвіллі, Н. Дж., одержавши повну стипендію. Вона була членом Крайового товариства середньошкільників, куди попадають учні з високими відзначеннями. Особливі замилування Галі — це балет, народні танці, спорт, зокрема теніс і відбиванка. Вона є членом танцювального ансамблю „Волошки" у Філядельфії і хору „Молода Україна". Школу Українознавства закінчила матурою і далі цікавиться історією і літературою України. Галя є стипендисткою УНСоюзу.

Галя Петрик — „Міс Союзівка" на 1980 рік
(світлила ред. Р. Сохан-Гадзевич)

Перша краля — Галя Гурська, донька Ольги і Петра Гурських, належить до молодечої організації ОДУМ, закінчила школу українознавства і тепер є студенткою третього року Коледжу мистецтва у Філядельфії. Любується у мистецтві, грі на бандурі та у спорті. Галя і її батьки належать до української православної парафії Св. Покрови і є членами 424-го Відділу УНСоюзу. Під цю пору Галя вчить у школі українознавства при парафії Св. Покрови.

Друга краля — Христя Карп'як є донькою Звенислави Лукашевич-Карп'як і внучкою о. Йосифа і Наталії Лукашевичів. Вона є студенткою другого року в ділянці психології в Сиракюзькому університеті. Крім того, студіює музику (фортепіян) і малярство в інституті Проктор. Закінчила школу українознавства, належить до Пласту, часто-густо

(Продовження на ст. 4)

Два російські інтеліґенти вибрали свободу — один втік до Швеції, другий до Японії

Стокгольм. — Один 28-річний учитель фізики, який назвав себе тільки „Александер", замовчавши прізвище, щоби не наразити на переслідування своєї матері в Москві, виявив в інтерв'ю, що його передала шведська телевізійна станція, що він поїхав поїздом з Москви до Мурманська, а відтіль впродовж 28-ми днів пробивався на малому гумовому човні, що його віз у наплечнику, річками й озерами на далекій півночі, поки переступив кордон до Фінляндії та з Фінляндії до Швеції. Втікач заявив, що прагне дістатися до Америки — з американської амбасади призвали, що він уже просив амбасаду дати йому американський політичний азиль.

Втікач заявив, що єдиною причиною його втечі — це відсутність свободи в СССР. Майже одночасно один член совєтської місії, яка прибула до столиці Японії на переговори про закуп комп'ютерів, інж. Леонід Брокхіз, зголосився до американської амбасади з проською дати йому азиль, що його отримав

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Генеральна Сесія ОН

34-та з черги Генеральна Асамблея Об'єднаних Націй має, як всі її попередники — кругло 100 справ на денному порядку, між ними проблеми замирення в тих різних запальних пунктах на різних континентах світу, де все ще ллється кров.

Нема ще миру між Ізраїлем і його арабськими сусідами Сирією і Йорданією, сусідній Ливан мусить терпіти на своїй території військо „заприязненої" Сирії, яке ніби мало закінчити тамошню затяжну громадянську війну між католиками і мусулманами, але насправді сприяє палестинським терористам, що створили собі на території Ливану свої випадові бази супроти Ізраїля. У Південній Африці все ще не поладнана тамошня проблема расистської ворожнечі, не відомо чи і як до кінця сесії закінчиться теперішня конференція у Лондоні про замирення і встановлення нової, сприятливої для всіх, влади африканської Родезії (Зімбабве).

У Південній Азії продовжується ворожнеча між В'єтнамом, що його протегує Москва, і Камбоджею, яка є яблуком незгоди між Пекіном і Москвою, що боряться за „сферу впливів" у Південній Азії. Виринула проблема енергії, яка стала міжнародною турботою, відколи арабські продуценти нафти почали користуватися нею як засобом політичного шантажу. Є проблема терористичного режиму в різних країнах світу, включно з Іраном з його нововстановленим режимом мусульманських фанатиків, що переводять криваві розправи з своїми інакодумаючими земляками, — існує найважливіша і центральна проблема всього сучасного світу — перегони у зброєнні двох суперпотуг, із щораз більшою загрозою для світового миру від агресивного імперіялізму Совєтського Союзу.

Існує безліч давніх і щораз нових міжнародних проблем, що їх повинні би конструктивно розв'язувати і ладнати Об'єднані Нації, бо для такої місії вони були створені великодержавами, що не хотіли нової війни. На першій сесії Генеральної Асамблеї у Сан Франсіско 25-26 червня 1945 року, коли ще не прохололи згарища Другої світової війни, прийнято чартер Об'єднаних Націй у приявності 50 членських держав-засновників. З бігом часу число членів тієї найвищої і центральної міжнародної організації зросло до 112. Але ультрадемократичний принцип рівности всіх членів — себто, кожна членська держава має один голос, дійшов у практиці до абсурду, коли маленький острів Сейчел на Індійському океані, який став теж самостійною державою з 60,000 населенням має так само один голос, як мають його З'єднані Стейти Америки із своїми кругло 230 мільйонами населення і Комуністичний Китай із своїми 900 мільйонами населення.

Вирішну ролю повинна відіграти Рада Безпеки ОН, але признання Совєтському Союзові привілею бути одним із п'яти постійних членів Ради Безпеки із правом „вета" супроти кожного немилого рішення — у практиці спаралізувало ту установу. Правда, кожне рішення, прийняте Радою Безпеки й уневажнене наслідком „вета" одною із 5-ти постійних членських великодержав, може прийти під дебати на Генеральній Асамблеї, яка має право скасувати те „вето" власним голосуванням. Але тут теж виявилося, що у практиці й Генеральна Асамблея не всилі діяти, як цього бажали собі засновники тієї установи: бо в міжчасі постала „третя сила", „третій світ", що складається з ніби то невтральних країн, насправді він діє у „сфері впливів" одної з суперпотуг.

Від заснування Об'єднаних Націй минуло 34 роки і за той час міжнародні відносини й міжнародна політична географія так сильно змінилася, і змінилася справжня роля Об'єднаних Націй. Вони стали наче клясичним прикладом, як теорія може різнитися від практики. У теорії — це надрядна і керівна міжнародна організація, яка має за найпершу ціль протидіяти збройній агресії, протидіяти загрозливому для світового миру імперіялізмові. У практиці Об'єднані Нації із своїми Генеральними Асамблеями стали трибуною демогогічної пропаганди, трибуною для лявини слів. Кожний представник 112-ти членських держав виголошує промови, призначені в першу чергу для внутрішнього вжитку, щоби доказати своїм власним громадянам-землякам, що їх представник „активний" на міжнародному форумі. Фактичним вирішним чинником у міжнародному світі є суперпотуги і фактично не зникла, а зросла загроза для світового миру і всього людства від совєтського агресивного імперіялізму. Москва спаралізувала цей „інструмент миру", що ним мали стати Об'єднані Нації. Іронічно звучить факт, що більшість фондів на утримання тієї установи дає Америка, — ті фонди йдуть на зберігання пропагандивної трибуни для СССР і його сателітів та для зберігання централі протиамериканських шпигунів. І тому правильно залунали вже голоси: чи варто зберігати ту установу, — чи її заслуги для людства вирівнюють шкоди, що їх створила та установа?!

І Папа Іван Павло II буде 2-го жовтня ц. р. закликати Генеральну Асамблею до зберігання світового миру і до взаємної толерації, співпраці та братолюбія — з таким же менш-більш практичним вислідом, як його мали всі інші попередні подібні промови.

Відкладено китайсько-совєтські переговори

Москва. — Китайсько-совєтські переговори, що мали початися у вівторок 18-го вересня ц. р., відкладено на тиждень, згідно з повідомленням совєтських офіційних кіл.

На переговорах, вперше за останніз десять років, мають порушити різні питання з ділянки політики та економіки та не розглядатимуть питання прикордонних конфліктів між Китаєм та СССР, що безупинно існують від 1970 року.

Китайська делегація, під проводом заступника міністра закордонних справ Ванга Юпінга має прибути до Москви у наступну неділю. Здогадуються, що причиною відкладення переговорів є відсутність з Москви заступника міністра закордонних справ, Леоніда Ф. Ілічева, назначеного головою совєтської делегації. Та тепер він виїхав з прем'єрміністром Алексеєм Н. Косигіном до Етіопії на відзначення 5-ої річниці встановлення „революційного уряду" в Адіс Абеба.

Роман Рахманний

УДАР ПО КИШЕНІ — НАЙПЕРЕКОНЛИВІШИЙ

Дипломатичні та громадські, індивідуальні й масові протести вільних людей у державах Заходу проти гноблення людей і цілих народів у системі Совєтського Союзу спричинили багато турбот керівникам тієї „тюрми народів". Нещодавно вони зазнали не тільки моральної поразки, але й великих матеріяльних втрат.

Переслідування жидів у Совєтському Союзі спонукало багатьох американців, канадців, англійців, французів та інших любителів туризму відмовитися від поїздок до Москви, Ленінграду, Києва та інших міст на списку Інтуриста. Навіть дуже обережні підрахунки показують, що Совєтський Союз втратив одну четвертину кількости туристів протягом минулого туристського сезону. А туризм — це одне з найбільших джерел доходу Москви якщо йдеться про тверду закордонну валюту.

Проведення в життя закону про „видне" і „невидне" громадянство Совєтського Союзу — щодо мертвих, живих, ненароджених і ніколи не перебуваючих у межах тієї „тюрми народів" людей — спричинило нові втрати у прибутковій статистиці СССР.

Керівники у Москві та їхні представники закордоном заметушилися і намагалися дипломатичними й пресовими заявами заспокоїти громадян Америки й Канади. Мовляв: совєтська влада не застосовуватиме ніяких заходів супроти їхніх громадян, коли вони відвідуватимуть СССР, зокрема під час Олімпіяди.

Але після заяви американських державних речників про недоречність т. зв. подвійного громадянства у московському розумінні в наступ пішли різнонаціональні групи в Америці й Канаді. Їхні протести в таких містах Канади, як Вінніпеґ, Едмонтон і Торонто викликали доволі гострі редакційні статті в передових часописах, як наприклад „Ґлоб енд Мейл".

У серпні, коли переважна більшість монтреальців відпочивала на літніх оселях, щоденна газета „Монтреал Стар" вмістила статтю свого співробітника та тему нелюдяности совєтського закону про громадянство. Стаття появилася на першій і другій сторінках тієї впливової канадської газети, що протягом багатьох років висувала українське питання (а втім і інших поневолених народів) на порядок денний.

Невидні ниточки неволі

У згаданій статті Роберта Дайкстри цитуються голоси канадських громадян литовського, жидівського та українського роду як з Монтреалю, так і з Торонто.

Монтреальці дуже чітко і переконливо з'ясували суть того незаконного закону, що являє собою тільки одну ланку в історичному ланцюгові незаконностей російської влади.

Голова Комітету Українців Канади у Монтреалі Ярослав Кульба підтвердив здогад інших північно-американських мешканців східньоевропейського походження, а саме: совєтська влада намагається залякати канадців і американців східньойвропейського походження (прямого чи посереднього), щоб відтягнути їх від будь-якої акції в обороні прав людини і поневолених народів у Совєтському Союзі.

„Вони пробують загнуздати громадську думку... а зокрема прагнуть запобігти будь-якій акції проти московської Олімпіяди", — сказав Ярослав Кульба, згадуючи активність українців під час Олімпіяди в Монтреалі 1977 року.

„Вони прагнуть виключити таких людей від поїздки на Олімпіяду в Москві, натякаючи, що, мовляв, там вони зможуть зробити з ними те, що захочуть", — сказав репортерові газети „Монтреал Стар" Богдан Панчук, діяч Союзу Українців Самостійників. Ця організація зокрема схвалила рішучі резолюції проти підступного совєтського закону. А втім, варто нагадати ще одну подробицю діяльности українського жіноцтва в Канаді.

Представниці Союзу Українок Канади (Галина Мельник) і Об'єднання Жінок Ліги Визволення України (О. Заверуха) домоглися схвалення подібної резолюції на з'їзді Всеканадської жіночої організації в м. Галіфаксі.

Пояснюючи цю проблему, один неназваний у газеті мешканець Монтреалю сказав журналістові „Монтреал Стар".

„Новий совєтський закон невидною ниткою пов'яже всіх колишніх совєтських громадян та їхніх нащадків зі Совєтського Союзу і дасть совєтській владі юридичну підставу для переслідування їх, коли б вони знайшлися на совєтській території... У Совєтському Союзі не має значення той чи інший закон — якщо в руках влади є потрібна їй людина, тоді ніби-законна справа проти тієї людини там швидко знайдеться.

А втім, совєтське консульство в Канаді чи в Америці може ґарантувати законну візу на в'їзд і виїзд з СССР даному туристові, але воно не може йому ґарантувати, що справді вирішальні кола там не вирішать затримати його чи її. Арештований може станути перед таємним судом за нездійснені

(Закінчення на стор. 4)

Інж. Корнелій Петришин

СВЯЩЕНИЦЬКІ ПОКЛИКАННЯ — ПОЛІТИЧНЕ ПИТАННЯ

[2]

Наші провідні громадсько-політичні організації повинні бачити, що в даний момент ворожі українській справі большевицькі та інші денаціоналізаторські чинники підмивають фундамент патріотизму і традиційної християнської моральності українського населення у вільному світі. Підмивають фундамент, на якому збудована вся система українського національно-визвольного руху. Робиться це в основному руками випадкових елементів, вихованих на заповідях сучасного „консумційного суспільства", що йдуть з власного індивідуального „покликання" на порожні місця церковних парафій і цілком не зацікавлені в релігійному і національному поступі своїх громад. Робиться це також шляхом інфільтрації українського священства чужими неукраїнськими антипатріотичними душпастирями, що відкрито прямують до руйнування і деморалізації нашої церкви. Сумніву нема: атеїстичні чинники, большевицька агентура, як колись і царсько-московська агентура, добре зрозуміли й правильно оцінили значення священиків у справі патріотичного одухотворення нації. Історики знають, яку деструктивну роль зіграв непатріотичний український клер, просякнутий москофільством, у хвилини вирішальних змагань гетьмана Мазепи чи отамана Петлюри за українську державність. А ми, крім того, знаємо як масове зрадництво наших морально невироблених, нерелігійних на ділі земляків, не раз в історії поборювало надії на волю України.

Тому і нам пора вже зрозуміти, що політичний фронт проти українства вже давно існує! Що головна частина цього фронту перетинає поле релігійно-патріотичного виховання суспільства! Що по його боці — большевицький і світовий атеїзм, зблькований з антиукраїнськими асиміляторськими чинниками в нашій церкві, а на протилежному — патріотично настроєна частина нашої світської еміграції, котра хочи і має право лишатись серед спадкоємців не тільки духовних, а й матеріяльних надбань українських предків, серед спадкоємців нині поневоленої української землі. Бракує тут тільки нашого громадсько-політичного активу, що в суматосі політичних буднів проочує факт, що чужі пастирі масово йдуть пасти українську паству, підтинаючи дерево, на якому спочиває свідоме українство.

Питання духовних кадрів — це питання особистої совісті, не партикулярне питання церковної ієрархії!

Питання священицьких кадрів в нашій церкві — це головне для нас політичне питання! Від того, хто і що буде проповідати в українських церквах, хто буде представляти назовні український клер, — залежить нині майбутнє української еміграції, а тим самим — у великій мірі доля України!

Рішення цього питання знаходиться зараз в руках основних українських громадсько-політичних організацій, які можуть і повинні мобілізувати побожну частину своїх молодих активних членів і симпатиків до жонатого священичого стану.

Молодим патріотам має бути роз'єснено, що їх посвята до жонатого священичого стану в очах української громади офіціяльно прирівнюється до добровільної мобілізації в діючу армію, на фронт боротьби за Українську державу; що їх вчинок є патріотичною справою війни, тотальної війни за душу української нації з агентурою Москви і московських помічників на Заході; що їх чекає місія духовного проводу нашим народом. Господь Бог кличе їх для рятування українського народу перед загладою, кличе устами патріотичних організацій!

Очевидно кампанія по мобілізації добровільців на майбутніх греко-католицьких (і православних) душпастирів не сміє бути жадною крикливою імітацією. Вона мусить бути організована і продумана, як і всяка воєнна мобілізація.

Сумніву нема, що при належній увазі наших знаменитих політичних провідників, при їх скрупульозному відношенні до деталей організації цієї великої війни за душу нації справа не перетвориться у фарс!

Півтори-дві сотні майбутніх теологів не може не набратись. (Якщо ж не набереться їх таке незначне число для безкровної і безпечної для життя армії, то, очевидно, і за зброю не буде кому взятись у нас, коли Україна покличе на поміч своїх дітей).

Ці добровольці, що свобідно розмістяться в приміщеннях УКУ (у Римі) і в інших богословських закладах, мусять постійно лишатись в центрі уваги української спільноти. В осередках навчання вони повинні лишатись далі політично зорганізованими. Це необхідно, щоб спільно протистояти деструктивним акціям з боку антиукраїнських кіл, котрі могли б впливати на програму і хід теологічного навчання українських студентів-патріотів.

Організації, що спрямували б їх на цей відповідальний фронт боротьби за українство, не повинні трати-

(Продовження на ст. 4)

Петро Мегик

З МИСТЕЦЬКИХ ВИСТАВОК

У перших днях вересня цього року, молодий український мистець Василь Палійчук із Балтимору, влаштував у часі різних святкувань на оселі ім. Ольжича в Лігайтоні, Пенсильванія, свою індивідуальну виставку. У великій, репрезентативній залі було показано 19 великих різноманітних праць, у тому 7 картин виконаних акварельною технікою та 12 картин олійних.

Праці цього мистця та його мистецькі зацікавлення бувають зреалізовані в малярстві й скульптурі. На цій виставці мистець показав лише свої малярські праці.

Свою мистецьку освіту Палійчук здобув в ЗСА, в Бальтиморі. Від кількох років він є учителем мистецтва в Мистецькій школі в Бальтиморі.

Виставлені ним на виставці в Лігайтоні картини показують велику еволюцію його мистецьких і світоглядових зацікавлень. На його вчасних картинах, намальованих ще під свіжим впливом мистецьких течій у школі, було видно в кольористичних зіставленях перевагу жовтогарячих тонів, яких із бігом років мистець позбувся на велику користь власних поглиблених тонацій. Також мистець розпочав уже від кількох років у темах своїх картин шукати краси своєї батьківської землі, винесеній у чужину в дитячих споминах, бо мистець молодим, самітним 15-літнім хлопцем знайшовся на цій землі. Ним заопікувався покійний д-р Хмілевський із Крилоса.

У його акварельних картинах — краєвидах стрічаємо такі далекі, винесені лише у споминах мотиви, як верби, вітряки. Намальовані покручені старі верби, під умовним місячним світлом, мистець показує часом, як якісь подоби людських постатей, задивлених у місяць. Добре нарисовані й чисто намальовані, реальні форми тих дерев створюють цікаві та дивні, майже символічні об'єкти. А далекі, малі сильвети вітряків пригадують якусь призабуту, дорогу минувщину.

В олійних, великого розміру картинах, Палійчук створює поетичну візію рідного, але далекого світу, який він творить у дуже цікавих кольоритних гармоніях.

Картини олійні мальовані гладкою фактурою кладження кольорів-фарб, з перевагою блідозеленавих тонацій або синьофіолетних зіставлень. Такими були на виставці картини „Відвідини", „Над Прутом", або дуже цікава картина ч. 17, з багатою фантастикою п.з. „Птиця". Як далекі мрії-сни стають для молодого мистця такі теми, як „Гуцул", „Трійця" або „Гуцульська земля" чи „Зима в мойому селі". Для підкреслення, що це українська земля, мистець застосовує дрібні елементи етнографічного побуту. Це були малі трьохбанні церковці, селянські хати, вітряки, керниці. Такі компоненти в картині варто застосувати та їх слід подавати в добрий суґестивній формі, що при існуючій багатій літературі не створює ніяких труднощів.

На тлі виставки відбувалися вечором короткі і дуже цікаві доповіді врочисто вдягнених учасниць Українського Золотого Хреста та ювілейних святкувань, як посвячення великого хреста на символічній могилі та врочисті відзначення доповідями і деклямаціями перед пам'ятником Ольжича в бронзі, роботи скульптора М. Черешньовського, з природною зеленаво-сріблистою патиною на тлі соняшного неба створювало глибоко-культурне свідоцтво безперервних українських крокувань до ясних і незаперечних цілей.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ПРИЗНАННЯ І ПОДЯКА

З великим признанням і радістю вітаємо сторінку „Мова про мову". Це незвичайно важливий і необхідний крок уперед для спопуляризування української літературної мови.

„Чужомовний бур'ян" дійсно не дає змоги пізнати краси та багатства української лексики. Особлива трудність є з наголосами, які повинні бути подані в усіх шкільних підручниках.

Щира подяка щоденникові „Свобода", що дозволив присвятити одну сторінку цьому важливому питанню.

Юлія Назаревич

Чікаго

ПРАВИЛЬНЕ ПОЯСНЕННЯ НАЗВИ „ПЕТЛЮРА"

У „Свободі" від 11-го вересня ц. р. Яр(ослав) Рудницький у своїй статті „На закінчення „Петлюрівського Року"..." пояснює походження назви „Петлюра" „від хресного йменння — а саме від Петра". До такого висновку він доходить шляхом філологічних міркувань, відкидаючи походження слова „Петлюра" від „петля". „Дехто пояснює цю назву — пише він — простенько: Петлюра походить від слова „петля". Далі автор намагається довести, що назва „Петлюра„ утворилася від „Петра" шляхом „дисиміляції (відподібнення)". Але признає, що „асимілятивні процеси української мови довели до того, що на перший погляд у прізвищі „Петлюра" тяж-

(Закінчення на стор. 4)

Лев Яцкевич

СТЕПАН ТИМОШЕНКО — ВЧЕНИЙ СВІТОВОЇ СЛАВИ

[1]

Український народ, не маючи власної держави та розвиненого промислу, не виявляв ніколи великого зацікавлення до технічних наук, що в порівнянні з гуманістичними науками, важалися у нас неповноцінними.

У висліді, багато українських вчених, не найшовши серед нас зрозуміння, чи признання для своєї праці, відходили від українського середовища та часто-густо збагачували чужі культури.

Одним з них був Степан Тимошенко, світової слави вчений, блискучий інженер, науковий дослідник та творець нових теорій в ділянці міцности і пружности матеріялів.

Проте, якщо хтось заглянуви би до Української Загальної Енциклопедії, що появилася у Львові в 1930-их роках (цебто, приблизно в тому самому часі, коли Степан Тимошенко досягав вершин своєї слави) та хотів з неє довідатися, на чому була основувана слава нашого великого земляка, він одержав би невірний і неповний образ.

Перш за все, С. Тимошенкові присвячено в згаданій Енциклопедії тільки 5 рядків, в яких зазначено, що це український інженер мех., проф. політехнік: в Києві, Петербурзі й Загребі, проф. мічиґанського університету в ЗСА, член ВУАН-у й НТШ-а та автор підручника Будівельної механіки, перекладеного на різні европейські мови.

До речі, С. Тимошенко — абсольвент Петербурського Інституту Інженерів Шляхів, отже він інженер будівельник, а не інж. механік, як подано в УЗЕ. В цьому гаслі проминено також його наукову спеціяльність, що нею була: міцність та пружність матеріялів, а в ширшому аспекті — прикладна механіка. Крім цього, його наукову творчість обмежено до одного тільки підручника „Будівельної механіки". тоді як Тимошенко написав біля 25 підручників та біля 100 наукових праць. Його членство в наукових інституціях також не обмежувалося тільки до ВУАН-у та НТШ-а, бож він був також членом російської, польської, французької, американської, англійської та італійської Академій наук. Крім цього, йому було надано 8 почесних докторатів на таких університетах та політехніках: Лігай, Мічіґен, Ґлезґо, Цюріх, Мюнхен, Загреб, Турин і Болонія та нагороджено низкою відзначень та медалів за його наукові осяги, а головно за те, що він випровадив прикладну механіку з експериментальних пелюшок до наукових вершин.

Степан Тимошенко — це велика науково-технічна індивідуальність, що витиснула непроминаючий вплив на розвиток технічних наук у цілому світі, а зокрема в ЗСА.

Сьогодні, коли в цілому світі відзначають 10-літній ювілей вичалу людини на місяць, можемо заризикувати твердженням, що до цього великого осягу причинився у великій мірі, крім Вернгера фон Бравна, також наш земляк, проф. Степан Тимошенко.

З прізвищем Степана Тимошенка я зустрінувся перший раз в жовтні 1927 р., в часі моїх студій на львівській політехніці. Пригадую собі, як сьогодні, чудовий жовтневий ранок, що просочувався бризками золота крізь вікна викладової залі. Здалека майоріла вулиця Льва Сапіги, притрушена дозрілими каштанами та політехнічний город, по якому снувалися шовкові нитки бабиноого літа. На перший виклад проф. Т. Губера, викладача „Міцности матеріялів", прийшло поверх 200 студентів з Механічного та Будівельного Відділів, між ними біля 18 українських студентів, яким вдалося пролізти крізь „ігольне вухо" „нумерус клявзус" тієї Високої Школи. Зашаруділа викладова заля, а біля катедри з'явився проф. Губер, що підійшов легкою ходою до таблиці та чітким письмом написав: „проф. Степан Тимошенко". Це прізвище автора, що з його підручника я читатиму у вас цього року лекції з „Міцности матеріялів". „Степан Тимошенко, мої панове, це один з найкращих знавців міцности і пружности матеріялів в Росії, який перший впровадив до їх аналізи рахунок вищої математики та відкрив перед тією ділянкою науки — нові горизонти. Я особливо гордий, що мені вдалося присвоїти його цінну книжку для польської технічної літератури та стати першим чужомовним перекладачем його блискучого підручника." В настрої піднесення, проф. Губер оповів нам про ґенезу цього перекладу. Як він, як старшина австрійської армії, попав 1915 р., під Перемишлем, в російський полон та, як він в таборі полонених старшин над Волгою, наткнувся припадково на „Курс Міцности Матеріялів" С. Тимошенка. Тим підручником він так захопився, що вирішив перекласти його на польську мову. Дозвіл на переклад він одержав за декілька місяців від 38-літнього Тимошенка, який в тому часі був професором Прикладної механіки на Політехнічнім Інституті в Петерсбурзі, разом з найновішим виданням тієї книжки та дедикацією, в якій Тимошенко висловив надію на скоре завершення війни, особисту зустріч та майбутню наукову співпрацю з перекладачем його книжки.

Для нас, українських студентів, підручник „Міцности матеріялів" С. Тимошенка. навіть в польськім перекладі, був справжнім обявленням та джерелом неприхованої, національної гордости. Тому, що ми всі відчували 5-им смислом, що автор, якого прізвище кінчається на „енко", є або українець, або українського походження. В тому ми, як виявилося пізніше, не помилилися.

Від цього пропам'ятного викладу проминуло майже чверть століття, коли я знову зустрінувся з прізвищем Тимошенка, тим разом у фірмі Вестінґгавз, біля Філядельфії, де вітри долі загнали мене по довшій скитальчій мандрівці по Европі, і де, по виснажливих шуканнях, мені вдалося влаштуватися на працю. Фірма Вестінґгавз Електрик Ко, в Лєстері, займалася проєктуванням та виробництвом парових і газових турбін, а Відділ механічного проєктування, до якого мене приділено, переводив обчислення міцности та стабільности основних елементів тих турбін.

[Продовження буде]

Смерть видатного громадянина

У четвер, 5-го липня ц. р. на 83-му році життя, відійшов у вічність бл. п. Теодор Сорока, один з найвидатніших членів українсько-американської спільноти в Честері, Пенсильвенія. Залишив він у смутку дочку Еву Юзич, сина Теодора, молодші дві сестри, брата і троє унуків.

Похорон відбувся 10-го липня, а прощальне слово наступного змісту виголосив Володимир Сич в дні 10-го липня 1979 року над відкритою могилою бл. п. Теодора Сороки:

„Вірний Ти був у малому... Над многими поставлю Тебе..."

„Лиш, хто любить терпить, в кого кров жива ще кипить..." Людське горе смутить, а добро веселить... Той цілий чоловік..."

„Бо раз добром налите серце, вовік не прохолоне..."

Десятки чудових зворотів, чи цитат можна навести сьогодні, коли ми прощаємо в далеку путь, де немає болю ні терпінь нашого дорогого Батька, Дідуся, Брата та великого добродія Покійного Теодора Сороку...

Між нами не стало ще одного „Патріярха" честерської громади, який на протязі майже сім десяток літ жив тією громадою, радів її осягами, але рівнож страждав, коли бачив її невдачі.

Найкращому промовцеві було б дуже тяжко, а може й неможливо проаналізувати всі об'яви його творчого життя в тому так короткому слові, та ще й біля його домовини.

Я хочу торкнутися тільки тих моментів його трудового життя, які нам всім відомі, які ми мали можливість бачити своїми власними очима, як живі свідки його дій, його поривів та його змагань, головним чином після закінчення Другої світової війни.

Його гуманні дії під час масового пересельовання наших братів і сестер з таборів нужди та голоду в Німеччині до цієї країни волі та добробуту, перевищували деколи навіть знані нам біблійні милосердя і ставили його в ряди тих великих Христових Воїнів, що „Бога полюбили цілим своїм серцем, а ближнього, як самого себе"...

Не легка була це праця після війни, коли армії американських безробітних перевищували мільйони і тому було майже неможливо найти працю і помешкання для новоприбуваючих наших скитальців, а ще тяжче було найти охочих підписати відповідні афідавіти для тих, що ще були в таборах у Німеччині. Покійний не зражувався тим, що тут, чи там йому відмовили спонзорувати наших переселенців, він невпинно працював дальше, не переставав журитись нашими братами в таборах в Німеччині, бажаючи якнайскоріше вкоротити їхнє тяжке, нужденне та непевне життя.

Він надмірно радів, коли транспорти з переселенцями почали приїздити до нашого міста. Він вітав нас, не дивлячись, яка то була пора дня, бо часами і ночами треба було відбирати приїздні транспорти. Він вітав і гостив нас навіть у своєму приватному домі зі своєю покійною дружиною. Він рівнож ходив з нами від фабрики до фабрики, шукаючи за працею та мешканням і там він заслужив собі вповні на ім'я „Цілого Чоловіка, якого за словами поета „Людське горе смутить, а добро веселить..."

Покійний рівнож цікавився нашим громадським, культурним та політичним життям і тому його майже ніколи не бракувало на різних національних імпрезах аж до останніх днів його життя, коли лише на це дозволяли його сили.

Не було майже днини, щоби Покійний не телефонував до мине і не розпитував про відбуту Академію, концерт, чи якусь ще іншу національну імпрезу, його рівнож надмірно цікавило положення нашого народу там на „рідній, але не своїй землі".

Нехай мені буде вільно його устами попрощатися з Вами моя найдорожча Родино, мої Діти, мої дорогі Внуки, моя Сестро і Брате — та подякувати Вам всім за Ваші старання про мене, головно під час моєї недуги. Прощаю рівнож Вас мої Друзі і Знайомі... Прощаю Тебе дорога моєму серці Честерська Громадо... Один єдиний заповіт хочу Вам передати, а саме:

„Жийте в любові і згоді", а тоді жадна сила не зможе Вас подолати.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСоюзу!

Соняшна Союзівка вітала союзянок та гостей.

У чудовий день, 19-го серпня ц.р., з усіх сторін з'їхались союзянки на вже традиційний день, „День Союзянки", який започатковано спільною участю в Службі Божій. Опісля відбувся спільний полуденок, який приготовили союзянки з Кергонксону. О 3-ій год. після обіду відбулася святочна програма. Імпрезу відкрила голова Окружної Управи Ню Йорку Оксана Шур, привітавши голову СУА Іванну Рожанковську, містоголову Христину Навроцьку, союзянок з Детройту, Нюарку та всіх інших, передавши дальше ведення програми культурно-освітній референтці Надії Савчук, яка вміло і з гумором вела програмою.

Про значення важливости Року Української Дитини мала слово Христина Навроцька, в якому вона підкреслила важливість виховання української дитини поза межами України і оборону української дитини в Україні. Гумореску про союзянку відчитала Оля Гасцька, защо одержала рясні оплески.

Відтак слідували прозірки з моди, що їх оформила Роксоляна Шегедин, і які є її власністю також. Можна було побачити великі здібності цієї молодої людини і показ різноманітнього вбрання, а це: плащі, костюми, сукні короткі і довгі, а також дисковбрання, яке вилискувалось різними кольорами. Ці строї моделювали: Мотря Гук, Мотря Турянська, Дануся Змій, Леся Ткач, Лада Ліщинська, Тамара Петришин, Ґеня Гивель, Ірена Диба та Роман Васічко.

Дуже пильно над виграшем працювала імпрезова референтка Михайлина Баран при допомозі союзянок. Можна було також оглядати виставку праці виховної референтури при Нюйоркській Окрузі з нагоди Року Дитини.

Надія Савчак закінчила цю цікаву і приємну програму.

Галина Білик

42-ий Відділ ООЧСУ в Гемстеді, Н. Й.

запрошує все Українське Громадянство на

ДОПОВІДЬ

Мґра ОСИПА РОЖКА

З НАГОДИ 50-РІЧЧЯ ОУН

Неділя, 23 вересня 1979 р., год. 3-тя по пол.
Заля Українського Католицького Центру св. Володимира, 226 Uniondale Ave., Uniondale, N.Y.

Після доповіді — гутірка при каві.

Український Музичний Інститут Америки, Інк.

Відділ в Ірвінґтоні, Н. Дж.

повідомляє, що

ШКІЛЬНИЙ РІК 1979/80

почався 8-го вересня 1979 року

Крім шкільної програми, участь учнів у стейтовому фестивалі фортепіянових творів.

Інформації: **Галя Клим, (201) 374-7819**

Українське Патріярхальне Т-во — Відділ у Філядельфії, Па.

впаштовує

в неділю, 23-го вересня 1979 року у Філядельфії, Па.

ПАТРІЯРШИЙ ДЕНЬ

ДЛЯ ВШАНУВАННЯ БЛАЖЕННІШОГО ПАТРІЯРХА ЙОСИФА З НАГОДИ 40-ЛІТТЯ ЙОГО ЄПИСКОПСЬКИХ СВЯЧЕНЬ

Рано — ТОРЖЕСТВЕННІ СЛУЖБИ БОЖІ у всіх церквах Філядельфії в наміренні Найдостойнішого Ювілята, Блаженнішого Патріярха. Це буде молитовне єднання з нашими прочанами, що будуть в той час молитися в Соборі св. Софії в Римі.

Того самого дня (23-го вересня), **о 3-ій год. по пол. в залі УСО „Тризуб"**

будуть

СВЯТОЧНІ СХОДИНИ МИРЯН

з доповіддю проф. Лева Шанковського.

Після офіційної частини Сходин, будуть подані присутнім точні вже інформації про відвідини Святішим Отцем Іваном-Павлом II нашої Катедри при Френклін вулиці, як також інформації передані телефоном про хід Святкувань в Українському Римі.

До численної участи прошені широкі круги Громадянства.

Д-р ЮЛІЯН КОЛТУН, *голова* — **Інж. СТЕФАН ГОЛУБ,** *секретар*

Свята Софія — Релігійне Товариство Українців Католиків

складає глибокий поклін

Їх Святості Патріярхові Йосифові І

Голові Помісної Української Католицької Церкви, Основникові й Голові Товариства Свята Софія

в День

40-літнього Ювілею Єпископських Свячень

та бажає

щоб Всемогучий Господь кріпив сили, дарив здоров'ям та допоміг ВАШОМУ БЛАЖЕНСТВУ закріпити Помісність і Патріярхат Української Католицької Церкви на майбутні віки.

ЗА ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ:

Д-р РОМАНА НАВРОЦЬКА, заступник голови — *Проф. ЛЕОНІД РУДНИЦЬКИЙ, секретар*

ПОДЯКА

З волі Божої, дня 8-го серпня 1979 року, упокоївся наш БАТЬКО й ДІД

ВОЇН

МИХАЙЛО МИКОЛАЙОВИЧ КРАТ

Складаємо сердечну подяку в першу чергу Блаженнішому Митрополитові Мстиславові за вислови співчуття та за всі старання в зв'язку з похороном.

Сердечно дякуємо Високопреосвященному Владиці Маркові за очолення похоронних відправ в Бавнд Бруку та за змістовне прощальне слово.

Сердечно дякуємо за відслуження, зглядно за присутність під час Панахид, Заупокійної Служби Божої й чину похорону Високодостойним: о. прот. Несторові Столярчукові, настоятелеві катедри св. Покрови в Савтфілд та о. прот. Вол. Мельникові з Енн-Арбор; Всечесним: о. Ігуменові Іннокентію Лотоцькому й капелянові о. Бернардові Панчукові з церкви Непорочного Зачаття в Гемтремк; Високодостойному о. прот. Александрові Биковцеві, настоятелеві церкви св. Андрія в Детройті, як також Високодостойним: о. митр. протопрес. Артемові Селепині, о. прот. Феодотові Шпаченкові, св. п. о. митрату Петрові Мелехові, о. Франку Історчину і о. Василеві Покотилові та кол. військовому капелянові Української Дивізії о. Богданові Левицькому — в Бавнд Бруку; Високодостойним о. Н. Столярчукові, о. І. Лотоцькому, о. Б. Панчукові, о. А. Селепині й о. Б. Левицькому дякуємо щиро за теплі і зворушливі прощальні слова.

Щиро дякуємо хорові під орудою п. Володимира Кучера, катедральному хорові з його диригентом п. Петром Китастим, та хорові церкви св. Андрія в Бавнд Бруку під керівництвом п. Анатолія Ґончарова за молитовний спів.

Велика подяка нечисленним вже, на жаль, Побратимам Покійного з Армії Української Народньої Республіки і Ветеранам Української Національної Армії, кол. Воякам 1-ої Дивізії за те, що прислали квіти і потрудилися прибути, навіть з віддалених місцевостей, щоб віддати останню прислугу Покійному й відпровадити Його в останню дорогу з військовими почестями.

Дуже дякуємо Прапороносцям і Ветеранам-Дивізійникам за почесну стійку і за несення домовини.

Щиро дякуємо Членам ОДУМ'у, що з прапорами 8-ої сотні ім. С. Петлюри Організації Чорноморської Січі, Ліґи Православної Молоді та своїми, стояли на почесній стійці впродовж Служби Божої й чину похорону в Детройті.

Зокрема дуже дякуємо полк. Дмитрові Бакумові і сотн. Василеві Ковальському з Армії УНР, що згідно зі стародавнім запорозьким звичаєм, покрили голову Покійного свого Друга, козацькою заслугою — червоною китайкою; а сурмачеві-дивізійникові Осипові Головацькому за останній салют над могилою.

Дуже дякуємо Детройтській Станиці Братства Дивізійників за влаштування поминального обіду в Детройті, а Краєвій Управі Братства на ЗСА за поминки в Бавнд Бруку.

Щиро дякуємо всім Промовцям — на Панахидах, над Могилою і під час поминок, а саме: д-рові Романові Дражньовському від Головної Управи Братства кол. Вояків 1-ої Дивізії, ред. Василеві Веризі від Краєвої Управи Братства в Канаді, д-рові Антонові Жуковському від Метрополітального Відд. УККА, д-рові Миколі Климишинові від ОУН та від всіх Організацій Визвольного Фронту в Детройті, п. Федорові Федоренкові від парафії св. Покрови, д-рові Осипові Бойчукові від Пласту, представникам білоруської громади ген. д-рові Йосипові Сазичеві і мґр. Василеві Плескачеві, п. Мирославу Трешневському від Станиці Братства Дивізійників в Детройті; а також мґр. Богданові Артимишинові від Краєвої Управи Братства в ЗСА, полковникам 3-ої Залізної Дивізії Армії УНР Дмитрові Бакунові та Олександрові Черкасевичеві, мґр. Іванові Базаркові від СКВУ і Централі УККА, от. Іванові Лютому-Лютенкові, інж. Миколі Тарасюкові, секретареві Головної Управи Братства Дивізійників п. Романові Гаєцькому, членові Краєвої Управи Братства Дивізійників в Канаді д-рові Остапові Сокольському та мґр. Олександрові Луцькому, що проводив поминками в Бавнд Бруку.

Щиро дякуємо п. Р. Андрушкову від Т-ва кол. Вояків Української Повстанської Армії, представникам УККА — Відділ Південно-Східнього Мічіґену, ООЧСУ, Дирекції й Працівникам Кредитової Спілки „Самопоміч", Парафіянам церкви св. Андрія з настоятелем о. прот. А. Биковцем — за квіти й участь в нохоронних Богослуженнях.

Щиро дякуємо всім Приятелям, Знайомим і Членам Української Громади за участь в похоронних відправах, вислови співчуття, квіти й пожертви на поминання на Службах Божих, на громадські цілі та на потреби українських церков. Щиро дякуємо також Всім, хто прислав численні листові кондоленції.

Бажаємо подякувати д-рові Володимирові Прокоповичеві за приязне відношення й дбайливу лікарську опіку над Покійним впродовж довгих років без винагородження.

Велика подяка також за увагу й пошану, відвідування вдома й по лікарнях та за неодноразову поміч Покійному за життя — Суспільній Службі Комбатантів, Станицям Братства Дивізійників в Чікаґо й Детройті, багатьом Членам Детройтської Станиці і численним Друзям, Знайомим, Сусідам і Громадянам Українського Детройту.

Щиро дякуємо п. Ів. Дачишинові з каплиці Бугая та Панам з похоронного заведення Т. Литвина за фахову обслугу.

В пам'ять Покійного зложено пожертви:

1. На катедру св. Покрови в Савтфілд .... $ 50.00
2. На Служби Божі в церкві Непорочного Зачаття в Гемтремк 60.00
3. На церкву св. Андрія в Детройті 45.00
4. На Українську Вищу Школу 60.00
5. На Фонд Гарвардського Університету 45.00

З пожертв зложених до диспозиції Родини передано:

1. На Бібліотеку ім. С. Петлюри в Парижі $100.00
2. На „Вісті Комбатанта" 100.00
3. На Братство Охорони Воєнних Могил „Броди-Лев" 100.00
4. На будову пам'ятника митрополитові В. Липківському в Бавнд Бруку 10.00

Під час поминальних обідів переведено традиційну у вояків збірку на „Вісті Комбатанта". Загально на цю ціль зібрано ок. 1,200.00 дол.

Хай Бог благословить і винагородить Усіх, що вшанували пам'ять нашого Покійного Батька й Діда. Щире спасибі!

В імені Родини — вдячна НІНА ЧЕРНЯК

Детройт, 12-го вересня 1979 р.

ПОДЯКА

Цією дорогою складаємо щиру подяку Всім, які прийшли віддати останню прислугу нашій Найдорожчій МАМІ, БАБУСІ, ПРАБАБУСІ та СЕСТРІ

бл. п.

ТЕКЛІ ДЕМЧУК

Ми сердечно дякуємо Всечеснішому о. парохові М. Кучмякові за відправлення всіх похоронних обрядів, та за духову опіку під час побуту Покійної у шпиталі. Дякуємо проф. М. Добошеві за похоронні відправи та д-рові Л. Голінатові за відспівання Вірую під час Служби Божої.

Щира подяка докторам — д-рові Олесницькому і д-рові Мікульському за солідну опіку над Хворою в часі її недуги.

Дякуємо похоронному заведенню Литвин і Литвин за зразкове переведення похорону і за подбання щоб було засаджене дерево в пам'ять Покійної.

Сердечну подяку складаємо Родині, Приятелям і Знайомим, які приїхали з Трентону, Ню Йорку, Філядельфії, Вашінґтону та Ірвінґтону, щоби відпровадити на Вічний Спочинок нашу Найдорожчу і Незабутню Маму.

Дякуємо за співчуття, письмові, особисті та телефонічні, усім Хто зложив пожертви на Служби Божі та добродійні цілі.

Дякуємо п. Богданні Осадца за прощальні слова на тризні від 11-го Відділу СУА в Трентоні, та за переведення збірок на національні цілі.

Наша щиросердечна подяка п. Емілії Панасюк з Трентону, яка завжди в часі нашого горя нас не забувала і все нам помагала. Особлива подяка п. маґістрові Костюкові за зворушливі прощальні слова на поминках Покійної.

Хай Вас Усіх Господь нагородить сторицею.

Пожертви зложили на Патріярший Фонд:

по 25.00 дол. — Володимир і Люба Мриглоцькі, інж. Роман і Надія Ґуляй, Віра Яворська, інж. Дмитро і Дарія Кузик;
по 20.00 дол. — інж. Іван і Надія Гафткович, Мирослава Глушок, Родина Проциків, мґр. Іван і Галина Костюк.

Пресовий Фонд „Нашого Життя":

по 25.00 дол. — 11-ий Відділ СУА в Трентоні, інж. Роман і Надія Ґуляй, Люба і Володимир Мриглоцькі, Віра Яворська, інж. Володимир і Таня Демчук;
по 20.00 дол. — Емілія Панасюк, інж. Ярослав і Ольга Городецькі, д-р І. і Н. Крупські;
по 10.00 дол. — Кіра і Роман Скоробогаті, Нуся Кумфорт, інж. Мирон і Богданна Осадца, мґр. Дарія Самотулка, інж. Оксана і Лев Щурови, Марія Вірщук і п. Поволячик, Оксана Микитин і п. Мицик;
по 5.00 дол. — д-р Адам і Ольга Джаман, Ольга Тритяк, Надія Юрчинська, Василина Микитин.

30.00 дол. — На Церкву Св. Тройці в Ірвінґтоні від Хору ім. Бортнянського в Ірвінґтоні.

Фонд Оборони „Дисидентів":

по 25.00 дол. — 11-ий Відділ СУА в Трентоні, інж. Аполінарій і Нуся Осадца, інж. Володимир і Таня Демчук, Володимир і Люба Мриглоцькі, Борис і Арліна Ґуляй, інж. Роман і Надія Ґуляй, Віра Яворська, проф. Евген і Стефа Ґец.
по 20.00 дол. — Валентина Захвалинська, Галина Максимюк;
по 15.00 дол. — проф. Таїса Богданська;
по 10.00 дол. — інж. Мирон і Богданна Осадца, інж. Іван і Люба Турянські, Люба Ґоянюк, д-р Володимир і Галина Король;
по 5.00 дол. — мґр. Ярослав і Ярослава Лабка.

Разом $785 00

Хай Всевишній Вас нагородить своїми благами!

ДІТИ з РОДИНАМИ

Ділимося скорботною й болючою вісткою з Родиною, Членством Організацій Українського Визвольного Фронту, з Приятелями, Знайомими і всією Українською Громадою, що по короткій, тяжкій недузі, в шпиталі в Торонті, в неділю, 9-го вересня 1979 року, о год. 1 20 ночі, на 66-му році свого активного, трудолюбивого життя відійшла у Вічність

наша Найдорожча
ДРУЖИНА І МАМА, СЕСТРА І ТЕТА

СВ. П.

МАРІЯ з ЛЕВИЦЬКИХ МАЛАЩУК

народжена 15-го лютого 1914 року в Україні.

Учителька, директор Рідної Школи ЛВУ і СУМ, III ступеня виховниця СУМ, член Головної Управи Об'єднання Жінок Ліґи Визволення України, член Відділу ОЖ ЛВУ та ОСУМ в Торонті, член АДУК, кол. член Крайової Управи Спілки Української Молоді, почесний член Об'єднання Жінок Просвіти в Арґентині, член ОУН, директор Архіву-Музею Організацій Українського Визвольного Фронту в Торонті, опікунка убогих, осиротілих дітей і молоді та потребуючих допомоги в багатьох країнах українських поселень.

ПАНАХИДИ за спокій душі Покійної Марії відслужено в понеділок, 10-го вересня й у вівторок, 11-го вересня, о год. 8-ій веч. в похоронній каплиці Кардинала при вул. Анет ч. 92.

ПОХОРОН відбувся в середу, 12-го вересня 1979 р. о год. 9-ій рано з церкви св. Покрови на цвинтар Парк Лавн.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Горем прибиті:
РОМАН — муж
ХРИСТИНА — донька
Ближча і дальша Родина в Україні і в Канаді

Замість квітів на свіжу могилу Покійної, проситься складати пожертви на Фонд Допомоги потребуючим при ГУ ОЖ ЛВУ.

ЗАХОДОМ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ в КЛІВЛЕНДІ, ОГАЙО

Неділя, 23-го вересня 1979 р., година 1-ша по пол.

Площа СУМ-А „Хортиця" Гантінґтон, Огайо

ЮВІЛЕЙНІ СВЯТКУВАННЯ З НАГОДИ 85-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ПРОГРАМА:
Польова Свята Літургія
Слово про УНСоюз
Мистецька програма
Спортова частина
Несподіванки

ГАЛЯ ПЕТРИК ОБРАНА...

(*Закінчення зі стор. 1*)

Головний предсідник УНСоюзу д-р Іван Флис у „коронаційному танку" з новообраною „Міс Союзівкою" Галею Петрик.

Управитель Союзівки Володимир Квас гордиться красунями (зліва): другою кралею Христиною Карп'як, „Міс Союзівкою" Галею Петрик і першою кралею Галею Гурською.

виступає на різних українських імпрезах. Крім мистецьких замилувань, вправляє спорт і цікавиться археологією. Христя належить до 484-го Відділу УНСоюзу в Ютиці.

Новообрана „Міс Союзівка" і її кралі володіють бездоганно українською мовою, мають добре знання українських предметів та цікавляться всіми проявами українського життя у вільному світі і в Україні.

Контест попередила мистецька програма, під час якої виступив танцювальний ансамбль з Асторії, Н. Й., під мистецьким керівництвом Олени Оприско та вокалістка Оксана Тромса. Танцюристи з Асторії виконали вісім танків під акомпаньямент оркестри Союзівки в складі Алек Худолій і Дорко Сенчишин, а Оксана Тронса відспівала дві пісні під фортепіяновий акомпаньямент Л. Тарасюк. Під час програми Союзівку і гостей попрощала у гарно виголошеному слові відходяча „Міс Союзівка" О. Кондрат, бажаючи своїй ще тоді невідомій наслідниці „багато щастя і приємностей у наступному році". Конферансьє цього вечора Оксана Кордуба вітала присутніх гостей і союзовців, в тому почесного члена УНСоюзу Йосипа Лисогора з дружиною.

Забава, що її перервав вибір „Міс Союзівки" продовжувалась під звуки оркестри Союзівки.

На кортах оселі під час цього вікенду відбувався 11-ий з черги тенісовий турнір УНСоюзу в групах чоловіків і сеньйорів, що його кожного року організують інж. Юрій Савчак і Зенон Снилик.

ПРАВИЛЬНЕ ПОЯСНЕННЯ...

(*Продовження зі стор. 2*)

ко знайти стару грецьку основу". Так, цю основу тяжко знайти, бо її у прізвищі „Петлюра" нема.

Наростки іменникові — УРА, — ЮРА в українській мові означають гіперболізацію речей, або як О. Синявський висловлюється вживаються вони „на означення згрубілости речі: батура (великий батіг), басюра, ціпура, носюра ..." (Норми української літературної мови, Львів, 1941, ст. 128.). Перше видання „Норм..." було у 1931 році.

Письменник і громадський діяч Василь Королів-Старий (1879-1941- у своїй статті „Над свіжою могилою, друкованій у „Тризубі" ч. 35-36 за 1926 рік, покликається на Євгена Чикаленка, що був не лише великим меценатом і видавцем „Ради", а й глибоким знавцем української народної мови (він був головою термінологічної комісії при УГА в Подєбрадах). Отже В. Королів-Старий пише: „Не просто ж „петля" на шию ворогам України, а й з додатком „ЮРА", що народом нашим — як справедливо зауважив колись Євген Чикаленко, надається тільки речам велетенським. Видимо, сама Доля хотіла надати йому тої уявленої фізичної величі, позначивши його вже таким ім'ям, в самім вислові якого був елемент великого, могутнього, грандіозного. І те означення перебільшення має рацію — не для Небіжчикового тіла, що потребувало для себе звичайної розміром могили, а для його Великого Духа, що в пам'яті нашої нації житиме вічно побіч з найменням Мазепа... Як гіперболою було його наймення, так гіперболічною була його упертість, що стала в його особі конденсованою есенцією української вдачі".*)

Євген Чикаленко, мабуть був першим, хто з'ясував походження і значення назви „Петлюра". В. Королів-Старий підтримав це пояснення та широко використав його у своїй згаданій статті. Найвидатніший український мовознавець Олекса Синявський згадує іменникові наростки — ЮРА у своїх „Нормах".

Цитовано за збірником Симон Петлюра, державний муж. Ню Йорк, 1957, ст. 86.

Вашінгтон

Микола Кушніренко

ОЛЕНА ЗВИЧАЙНА та МИХАЙЛО МЛАКОВИЧ

ВОРОГ НАРОДУ

ПОВІСТЬ У ДВОХ ТОМАХ

Том перший: Проти Течії. Том другий: Пляпета Рабів.
Ціна 15.00 дол.
939 сторінок.

Замовляти: книгарський відділ при „Свободі", пересилаючи чек або поштовий переказ, долучуючи 75 центів на кошти пересилки.

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

СВЯЩЕНИЦЬКІ...

(*Продовження зі стор. 2*)

ти їх з очей на протязі всіх літ навчання, мають і надалі лишатись їхніми моральними і матеріяльними патронами. Як справжні добровольчі загони на справжньому воєнному фронті, ці теологи повинні відчувати піддержку тих, що не пішли на фронт!. Як на фронті — постійна увага з боку суспільства! Як на фронті — постійні, регулярні зведення з „театру бойових операцій", де здобуває „бойове хрещення" наша майбутня ідеологічна еліта. Їх наука і поведінка — безперервно в центрі уваги патріотичної преси.

На всьому відтинку їх підготовки преса має усвідомлювати суспільство, що частина добродійних пожертв мусить бути переадресована з будівництва нових церковних споруд на оборону існуючих церков від окупації їх антиукраїнським елементом, тобто — на створення і розбудову нових ідейних церковних кадрів.

Треба передбачити також юридичні заходи проти марнування затрачених громадських грошей: богослов, що передумав висвячуватись, мусить бути готовий звернути затрачені на нього гроші.

Такий патронаж наших добровольців повинен тривати аж до закінчення теології, висвячення і виїзду на постійне місце праці.

Проводи на навчання і зустріч на парафіях, як і попереднє нав'язування контактів богословів з майбутніми парафіями, повинні керуватись зацікавленими українськими громадсько-політичними організаціями.

На місці постійної праці молоді священики не сміють розпорошуватись; в межах одної епархії вони мають і надалі лишатись патріотично консолідованою силою в тій мірі, котра не буде суперечити їх душпастирському призначенню. Їх праця, їх посвята мусять бути на виду у всіх.

Це молоде, зорганізоване патріотичне поповнення українського клеру без сумніву розчинить у своєму середовищі нестійкі і антинаціональні включення в нашій церкві (греко-католицькій і православній), загородить шляхи для проникнення в українське церковне середовище большевицьких агентів, зніцнить ідейно-політичну базу українських громадсько-політичних організацій в діяспорі, дасть новий імпульс боротьбі за самостійність Неньки-України.

Пропонована акція — це проба ділом справжньої вартости молодоого українського патріота, безвідмовна оцінка ефективности роботи існуючої нині сітки українських громадсько-політичних організацій.

Якщо совєтські кагебісти зуміли мобілізувати і направити в свої атеєстично-московські церкви стільки комсомольців, скільки їм було треба для обманування совісти московського народу, невже ми, що очолюєм фронт боротьби з большевизмом, не будем в силі заслонити наш нарід та його маленьку частинку в еміграції від духовного розтління всього-на-всього малим кількасотенним відділом молодих священиків-патріотів, від яких згідно з нашим греко-католицьким правом не вимагається навіть бути нежонатим (т. зв. целібат)?

Напевно зможем! Але тільки тоді, коли наші провідні громадсько-політичні організації зроблять духовне покликання молоді патріотичною і атракційною справою, коли молоді добровольці почують себе героями, на котрих суспільство покладає свої великі надії і великі почесні обов'язки!

УДАР ПО КИШЕНІ...

(*Продовження зі стор. 2*)

провини або його обмінюватимуть за чергового совєтського шпигуна в якійсь державі Заходу", — сказав неназваний мешканець Монтреалю.

Співробітник газети „Монтреал Стар" згадав у своїй статті заяву прем'єра провінції Онтаріо Вільяма Дейвіса про те, що він домагається від канадського уряду рішучих кроків у забезпечуванні канадських громадян східньоевропейського походження.

Переможна сутичка

Ця стаття приголомшила совєтських представників, бо вони знають, що удар по совєтській кишені — найболючіший для їхньої влади. Але їхні влесливі заяви репортерам канадських газет про „ґарантовану безпеку" для канадських відвідувачів у Совєтському Союзі залишилися порожніми звуками. Листи читачок до газети „Монтреал Стар", які підтримали звіт Роберта Дайкстри і опитаних діячів литовського, українського та жидівського роду, звели нанівець аргументи цих і інших оборонців совєтського закону.

Одна ґрунтовна стаття на пекучу для українців тему, підтримана жменькою читачів, це ще не велика битва. Але це була переможна битва. Вона примусила противника оборонятися і жалісно скигліти, бо удар пішов по найболючішому місці останньої у світі імперії: по її кишені!

Врешті той удар — найпереконливіший, бо показав, що всі заклики до північно-американських громадян східньоевропейського походження відвідувати „рідні землі та пам'ятки" є лише засіб у здобуванні твердої валюти для окупанта їхніх батьківщин.

ІЗРАЇЛЬ І ЄГИПЕТ...

(*Закінчення зі стор. 1*)

ді мировий договір — себто насправді сепаратний мир між Ізраїлем і Єгиптом. Від того часу йдеться про переведення в життя постанов того мирового договору.

Проблема палестинців, щодо яких сказано у тому мировому договорі, що вони мають отримати „повну автономію" — становить найбільшу трудність. Справу ускладнило й загострило відношення заінтересованих сторін до Палестинської Визвольної Організації, яка дотепер не визнала права Ізраїля до державного існування. Однак, сам названий вгорі ізраїльський прем'єр признав, що без участи палестинців в переговорах годі остаточно розв'язати їхню проблему — тільки він має на увазі інших представників палестинців, ані ж Палестинську Визвольну Організацію, з якою ізраїльський уряд не хоче мати ніякого безпосереднього зв'язку. За встановлення безпосереднього зв'язку з представником названої палестинської організації мусів податися до димісії Андрю Янґ, американський амбасадор в Об'єднаних Націях. Проте навіть єгипетський президент Анвар Садат заявив, що він не буде наполягати на участі Палестинської Визвольної Організації в ізраїльсько-єгипетських переговорах, які — всупереч усім перешкодам — помалу але безперервно йдуть вперед.

Вступайте в члени УНС

XIII КОНҐРЕС...

(*Закінчення зі стор. 1*)

місць і хвилиною тихої молитви вшановано померлих у часі від попередніх нарад членів Ради, імена яких відчитав мгр Іван Базарко: д-ра Дениса Квітковського, Юліяна Ревая, Івана Вовчука, Миколу Панасюка і Богданну Сидор Чарторийську.

Протоколу з попередніх нарад не відчитано, бо один із секретарів захворів і не міг взяти участи в нарадах.

Затвердивши після дискусії, рекомендації Екзекутиви відносно XIII Конгресу Українців в Америці та прийняття нових членів і змін та доповнень в керівних органах УККА, Крайова Рада вислухала фінансових звідомлень касира Уляни Дячук (яка звітувала також на засіданні Екзекутиви) та голови Контрольної Комісії мгра Івана Винника, звіту президента УККА проф. д-ра Лева Добрянського і мгра Івана Базарка про працю УККА та коротких інформацій керівника Бюра УККА у Вашінгтоні Богдана Винничка і — можна б сказати — основоположника того Бюра Юрія Нестерчука.

Фінанси УККА

Фінансову господарку та фінансовий стан УККА віддзеркалюють підсумки прелімінованих і дійсних прибутків і видатків:

ПОРІВНЯННЯ ПРИХОДІВ І ВИДАТКІВ З ПЛЕМІНАРЕМ БЮДЖЕТУ ЗА 1978 РІК

Приходи	Прелімі-новано	Вплинуло	%
Укр. Народний Фонд	$150,000.00	$160,231.11	106.80
Бюро у Вашінгтоні	25,000.00	17,872.00	71.49
Український Квартальник (книжки)	5,000.00	6,297.24	125.94
Відсотки	5,000.00	7,080.94	141.62
Збірки для Фонду Політ. В'язнів		4,362.64	—
Маніфестація		562.56	—
Видавництво		1,000.00	—
Дім		2,000.00	—
Різні впливи		1,964.05	—
РАЗОМ:	$185,000.00	$201,370.54	108.85
СКВУ	20,000.00	143,877.74	716.39

ВИДАТКИ:

Адміністраційні видатки:	Прелімі-новано	Виплачено	%
Платні	$40,000.00	$38,577.00	96.44
Річеві видатки	10,000.00	12,397.49	123.97
Бюро у Вашінгтоні	25,000.00	8,507.20	34.08
Проф. Лев Добрянський	7,200.00	7,200.00	100.00
Український Квартальник	20,000.00	19,672.11	98.36
Публікації	19,000.00	6,097.50	32.09
„Конгресові Вісті"	6,500.00	10,130.35	155.85
Укр. Народний Фонд	14,300.00	14,071.37	98.40
Маніфестації і акції в Обороні Прав Людини	10,000.00	5,822.00	58.22
Дотації	16,000.00	12,778.25	79.86
Кошти засідань і под.	6,000.00	5,162.36	86.04
Дім	5,000.00	8,469.24	169.38
1000-ліття Хрещення України	5,000.00	—	—
Амортизація		4,038.31	—
Імпрези		836.04	—
Різні	—	3,518.37	—
РАЗОМ:	$184,000.00	$157,277.59	85.48
СКВУ	$20,000.00	$101,981.15	509.90

Преліміновано в приходах	$185,000.00	
Осягнено	201,370.54	
Осягнено більше		16,370.54
Преліміновано у видатках	184,000.00	
Видано	157,277.59	
Видано менше		26,722.41
Надвишка за 1978 рік		$43,092.95
Преліміновано надвишку		1,000.00
Осягнено		$43,092.95
РАЗОМ:		$44,092.95

Звітодавці: пані Уляна Дячук і мгр Іван Винник у своїх звітах звернули окрему увагу на факт, що впливи Національного Датку до Народного Фонду перевищили на кругло 10,000 долярів (106%) прелімінарні передбачування, що треба вважати найбільш промовистим і переконливим доказом повного довір'я, що ним втішається УККА та його працю в українській громаді. (Повний фінансовий звіт УККА буде опублікований у „Вістях УККА" ще перед закінченням цього місяця).

Звіт проф. Л. Добрянського

З уваги на те, що ці перші на початку нового сезону наради керівних органів УККА вимагають не тільки погляду на пророблену працю, але й відповідного її проєктування на найближче майбутнє, президент УККА проф. Л. Добрянський назвав свій звіт своєрідним „посланням про стан Унії" і в тому сенсі звітував. У проєктованій праці на черговий сезон звітодавець звернув окрему увагу на такі потреби і можливості використання для української справи, як недалекі відвідини Папи Івана Павла II, підготова до Олімпіяди в Москві та сама Олімпіяда; 20-річчя схвалення Конгресом ЗСА закону про поставлення пам'ятника Шевченкові на публічній площі у Вашінгтоні, передбачуване відкриття консуляту ЗСА в Києві, президентські вибори в Америці та зв'язані з цими виборами партійні конвенції і схвалювання політичних програм; XIII Конгрес Українців в Америці та ряд інших актуальних справ і можливостей.

Перепис населення

Проф. Добрянський, як і представники Бюра УККА у Вашінгтоні пп. Винничок і Нестерчук звернули окрему увагу на справу перепису населення ЗСА в 1980-му році. Форми і квестіонарі для цього перепису вже готові і цим разом там уже не можна домогтись будь-яких змін, зокрема включення України в рубрику місця народження. Звітодавці підкреслювали, що, наприклад, польська група домоглася поважних успіхів у тих формулярах, бо своєчасно про це подбала. В кожному разі, Бюро УККА у Вашінгтоні своєчасно приготує та передасть до публікації всій нашій пресі докладні інформації та інструкції, як використати існуючі вже формуляри для того, щоби й українці в Америці „встали та були пораховані".

Виступи Валентина Мороза

На обидвох засіданнях, Екзекутиви і Крайової Ради УККА, віддано чимало часу і уваги виступам Валентина Мороза та його критичним заввагам на адресу УККА та інших українських установ і українців в Америці. Більшість, однаково критиків, як і оборонців тих виступів, висловлювала опінію, що ті виступи не заслуговують на занадто багато публічної уваги й рішено, щоб конкретну відповідь на деякі з тих виступів Мороза включити у звичайне офіціяльне повідомлення Екзекутиви УККА про ці відбуті наради і їх перебіг, що буде вислане до преси в найближчих днях.

Порядок вартостей

Перед закінченням нарад зголосився до слова д-р Петро Мірчук, новоприйнятий репрезентант Союзу Українських Політичних В'язнів, що його він очолює, та висловив ряд завваг про порядок вартостей під час таких нарад і про необхідність цей порядок перевірити і змінити. Відкликаючись на те, що він був уже раніше в керівних органах УККА, а опісля міг слідкувати за працею УККА іззовні, як також подаючи приклад деяких інших таких репрезентацій, як УККА, зокрема жидівських, в яких він мав нагоду брати участь, д-р Мірчук твердив, що УККА на цих своїх нарадах віддав яких 95 відсотків часу і уваги внутрішнім справам, а тільки 5 відсотків ставленням української визвольної справи на американському та міжнародному форумах. Повинно бути навпаки.

Над пропозиціями д-ра Мірчука не було голосування, але не могло бути сумніву, що величезна більшість, якщо не всі учасники, з цими думками погоджується.

Закінчення нарад

Екзекутивний віцепрезидент о. шамб. Р. Москаль, перед формальним закриттям цих перших у новому сезоні нарад Крайової Ради УККА, нав'язуючи до одної з тих актуальних проблем, що їх обговорювано під час нарад, пригадав слова зі св. Письма: „.... Коли тебе хтось обидить, скажи: перепроси! Коли він того не схоче вчинити, нехай це скаже перед приятелем. Коли і того не вчинить, попроси його до своєї господи і коли він і там того не вчинить, тоді його більше не проси, бо він ґрішний чоловік і соблазнює інших.

Коротким закликом до взаємного зрозуміння і вирозуміння та до згоди в спільному змаганні до спільної мети закінчив о. шамб. Роберт Москаль ці перші в новому сезоні наради керівних органів УККА, в яких взяла участь рекордова кількість осіб: 27 в Екзекутиві і 84 в Крайовій Раді.

ПРЕЗИДЕНТ БЕҐҐ ДЯКУЄ УВУ ЗА КОНДОЛЕНЦІЇ

Монтреаль (ОПУС). — У відповіді на кондоленційного листа голови Делегатури УВУ на Канаду проф. Яр. Рудницького з приводу смерти Дж. Діфенбейкера, Канцлера Саскачеванського університету, президент цього університету д-р Р. В. Беґґ у листі з 4-го вересня ц. р. склав подяку УВУ за пам'ять і заявив, що сл. п. Дж. Діфенбейкер „був дуже гордий на свої зв'язки з українською громадою та на диплом почесного доктора Українського Вільного Університету в Мюнхені".

ДОПОВНЕННЯ

У репортажі п. з. „В Еленвіллі відбувся 28-ий Всеамериканський Маніфестаційний Здвиг СУМ-А" („Свобода" з 6-го вересня ц. р.) серед представників, які у президії репрезентували українські установи, були: д-р Петро Мірчук, голова Управи Союзу Українських Політичних В'язнів і дир. Богдан Тодорів, фінансовий секретар Союзу Українців Католиків в Америці „Провидіння".

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСоюзу!

ARKA Company Department Store 48 East 7th St.
Tel. GR 3-3550, New York, 10003
НИТКИ ДМЦ, матеріяли для вишивання, хустини, дуже дешево в АРЦІ.

● ДО ВИНАЙМУ ●
ДО ВИНАЙМУ
6-КІМНАТНЕ ПОМЕШКАННЯ
в Пассейку, Н. Дж.
Тел. вечорами —
(201) 777-5453

● REAL ESTATE ●
1-РОДИННИЙ ДІМ
Мурований, паркетова підлога, 3 спальні + бібліотека, газове огрівання, низький податок, близько транспортації, добра околиця Ірвінгтону. Треба побачити, щоби оцінити.
DNISTER, INC.
737 Irvington Avenue
Maplewood, N.J. 07040
(201) 761-5577

● HELP WANTED ●
ПОТРІБНО СЕКРЕТАРКИ
урядники до адвокатської канцелярії, знання машинописання, стенографії, українська мова.
Платня за домовленням
Тел.: (212) 254-2260

MACHINE OPERATORS
1st, 2nd, 3rd shift.
Applications being taken.
CONCORD PLASTICS, INC.
51 Lafayette Street
Carteret, N.J. 07008

● НА ПРОДАЖ ●
LEARN UKRAINIAN
"PRACTICAL UKRAINIAN"
Book for all $3.95 pp. 2 for $7.00 pp.
HOWERLA, 238 East 6th Street
New York, N.Y. 10003

● РІЗНЕ ●
Найкраще місце на прийняття, бенкети, ім'янини, хрестини, товариські зустрічі, поминки і на всі нагоди —
HOLIDAY INN of Somerville
US Route 22 (E. Bound)
BRIDGEWATER, N.J. 08807
• Тел. (201) 526-9500, в українській мові (201) 526-1866.
• Власник українець та під українським зарядом.

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних граніть, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Бруку і св. Духа — віломо спідна фірма
К. М. КАРДОВИЧ
CONSTANTINE M. KARDOVICH
CYPRESS HILLS MONUMENTS
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (212) AP 7-2332
Відкрито в кожний день, в суботу, включно, від 9-5 по полудні, в неділю 10-4 по пол.
На бажання і для вигоди клієнтів, радо заїдемо до Вашого дому з проектами і порадами.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Баунд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555